

Amsterdam Studies

The Truth, the Whole Truth, and nothing but the Truth

Amsterdam Studies is a multi-lingual Internet forum for analyses on political, economic and cultural developments in Europe.

ISSN 1873-3042

Editor-in-chief: László Marác

Internet: www.federatio.org/amsterdamstudies.html

Email: lkmaracz@orange.nl

Miklós Tóth: Slowakije, zgn. Beneš-decreten

Issue #37.

9 October 2007

Zijne Excellentie
J.P. Balkenende
Minister-President
's-Gravenhage

en

Zijne Excellentie
M.J.M. Verhagen
Minister van Buitenlandse Zaken
's-Gravenhage

2597 GZ 's-Gravenhage, 25 september 2007
Theo Mann-Bouwmeesterlaan 24
Tel.: 070-3551178 en 06-53974797

Excellenties,

Slowakije, zgn. Beneš-decreten

Het is niet dan met diepe spijt en grote tegenzin, dat wij de aandacht Uwer Excellenties vragen voor het navolgende.

Zoals bekend, en ook door de Nederlandse pers vermeld, heeft het Slowaakse parlement kort geleden besloten de zgn. Beneš-decreten uit 1945 opnieuw te bevestigen. Deze 'decreten', waren gericht tegen de destijds grote Duitse (in Tsjechië en in Slowakije) en tegen de eveneens grote Hongaarse (in Slowakije) minderheden van de toenmalige Tsjecho-Slowakije. De decreten, die, zoals ook uit de benaming blijkt, niets met democratische besluitvorming te maken hebben gehad, stempelden in Slowakije Hongaren tot tweederangs staatsburgers met uitdrukkelijk minder rechten dan anderen. Op grond van deze decreten zijn 150.000 Hongaren uit Slowakije gejaagd (van wie enkelen na 1956 in Nederland zijn terechtgekomen). Daargelaten, dat deze 'decreten' van meet af aan moreel onjuist en onaanvaardbaar waren, betekent de bevestiging ervan in 2007, terwijl Slowakije deel uitmaakt van de Europese Unie, het demonstratief schenden van mensenrechten volgens Europese normen op dit moment, die de gelijkheid van alle staatsburgers als basisprincipe beschouwen. Deze daad moet immers volgens de thans geldige normen worden beoordeeld. Het Slowaakse parlement (d.w.z. de meerderheid ervan) wil nu de grote Hongaarse minderheid (800.000 man) ten aanschouwen van de gehele wereld hardhandig opnieuw vernederen en ons allen in Europa daarbij tot zijn medeplichtigen maken in deze duistere actie met een insinuerende verwijzing naar 1945. Wij leven echter in 2007 en wel in Europa. Deze resolutie is een uitdaging aan ons allen om te zien of wij bij de neus genomen kunnen worden en of wij bereid zijn voor onze fundamentele principes en morele waarden op te komen. Deze decreten werden overigens destijds ingegeven door mateloze blinde haat tegen minderheden – i.c. Hongaren -, welke haat gedurende de twintigste eeuw de etnische Slowaken in dat land door de opeenvolgende regeringen zelf werd - en zoals uit dit voorbeeld blijkt, ook nu nog wordt - aangepraat.

Het op hovaardige wijze opnieuw 'bevestigen' van deze 'decreten' in 2007 is willens en wetens een klap in het gezicht van iedereen, die mensenrechten wenst te respecteren en het op humane wijze samenleven van volkeren in het vaandel draagt. Het is een klap in gezicht van Europa als geheel. Het onderstreept opnieuw de racistische fascistoïde mentaliteit van de huidige Slowaakse regering, die zich gedurende de laatste jaren - op een wijze en in termen ons slechts uit de dertiger jaren van de vorige eeuw bekend - in anti-Hongaarse uitbarstingen wentelt. Nu sprak het parlement, het hoogste constitutionele orgaan van dat land, zich in dezelfde geest uit. Nù gaat dit ons allen aan. Kan dit binnen Europa worden geaccepteerd?

Wij vragen thans de aandacht Uwer Excellenties voor deze resolutie mede omdat Slowakije praktisch gelijktijdig hiermee heeft verklaard bereid te zijn aan de zijde van Nederland actief deel te nemen aan de activiteiten in Uruzgan/Afghanistan. De situatie en de mentaliteit in Slowakije kennend is het voor ons duidelijk, dat hier van een goed doordachte 'cosmetische' politieke manoeuvre sprake is, waardoor de Slowaakse regering Nederland in een gevaarlijke morele en politieke fuik tracht te lokken. Indien immers de Nederlandse regering op dit aanbod zou

---

ingaan, terwijl dezelfde regering haar stem tegen deze ostentatieve daad van schending van de fundamentele mensenrechten niet zou verheffen, zou de huidige Slowaakse regering in haar vuistje lachen (en met hen de Slowaakse ultra-nationalisten). Zij zouden dan immers ‘salonfähig’ worden en wel mede door toedoen van Nederland – een land, dat in de landen van Centraal-Europa historisch een groot moreel gezag heeft -, één der grondleggers van de Europese Unie. Nederland zou in dat geval de mensenrechten ‘inruilen’ voor een onbeduidende ‘hulp’ in Afghanistan. Wij zouden ons laten misbruiken en daardoor medeplichtigen worden in een doorzichtige actie, hetgeen wij stellig niet willen. Hier, in Nederland is ons deze wijze van denken wezensvreemd. Dit is echter niet het geval in Slowakije noch in andere landen in de regio. Gezien de horizon van de Slowaakse binnenlandse politiek, die daar van primair belang is, moeten wij dit onder ogen zien. Voor Nederland lijken deze twee problemen ver van elkaar te liggen. Voor Slovakije horen zij echter bij elkaar. Indien Nederland hiertoe bereid is, brengt Nederland zichzelf, de Europese Unie, de Raad van Europa en de NATO ernstige morele schade toe. Dit houden wij voor onmogelijk.

Wij verzoeken Uwe Excellenties tegen het handelen van Slowakije als hierboven aangegeven zowel bij dit land als bij de Europese Unie protest aan te tekenen en de zgn. militaire ‘hulp’ van Slowakije – ondanks enkele, overigens geringe, ogenschijnlijk misschien positieve aspecten daarvan – tegen te houden. Dit is het moment, waarop Slowakije eindelijk kan en moet tonen, waar dat land staat: t.w. binnen of buiten de echte Europa. Europa is bovenal een morele eenheid, die een handelwijze als door Slowakije gedemonstreerd, ondubbelzinnig en hard moet afwijzen. Hierover mag niet worden gemarchandeerd.

Hier past nog een volkenrechtelijke kanttekening. Na de vredesverdragen van Versailles, i.c. het Verdrag van Trianon in 1920, werden er verdragen ondertekend tussen de ‘overwinnaars’ van de Eerste Wereldoorlog, t.w. Engeland, Frankrijk en de overige landen enerzijds, en de landen, waaraan delen van het toenmalige Hongarije (in totaal 2/3 deel ervan) met grote Hongaarse bevolkingsgroepen werden toegewezen, t.w. Tsjecho-Slowakije, Joegoslavië en Roemenië (waarvan de eerste twee niet eens meer bestaan). Deze verdragen beoogden de rechten der minderheden te waarborgen. Ze dienden als uiterst zwakke ‘pleisters op de wonde’ voor de rampen, die daar werden aangericht. Nederland was geen ondertekenaar van deze verdragen, aangezien het tijdens de eerste wereldoorlog neutraal was. Hongarije stond eveneens buiten deze verdragen! De veroorzakers van de rampen in Centraal-Europa, t.w. de bovengenoemde toenmalige grootmachten, hebben hiermee hun verantwoordelijkheid daarvoor, tenminste formeel, aanvaard. In 1947, bij de vredesverdragen van Parijs, werden de genoemde, toch al zwakke waarborgen voor de Hongaarse minderheden geschrapt. De gevolgen hiervan zien wij nu en in de toekomst in Centraal-Europa voor de Hongaarse minderheden in Slowakije, Oekraïne, Roemenië en Servië. Morele verantwoordelijkheid kan echter niet worden geschrapt. Morele verantwoordelijkheid blijft.

Gezien het grote belang van deze zaak, gezien de bijzondere positie van Nederland hierin en gezien het feit, dat alle elementen van deze zaak reeds in de openbaarheid zijn gekomen, zien wij ons genooddaakt – in tegenstelling tot onze gebruikelijke gedragslijn van ‘stille diplomatie’ - deze brief te publiceren. Wij doen dit met tegenzin, maar zien de noodzaak hiervan onder de gegeven omstandigheden – mede in het belang van de morele hygiëne van de Nederlandse en de Europese politiek – onvermijdelijk.

Met de meeste hoogachting verblijven wij,

Uwer Excellenties d.w.,

Bestuur Stichting HONGAARSE FEDERATIE IN NEDERLAND

Mr M.I. Tóth, secretaris.